

Karel Havlíček Borovský

Křest svatého Vladimíra, 1855

„....

Jdu Vašemu Veličenstvu
slušně vomeldovat
že to, co mluvil Perun,
stydím se opakovat.

Nechce hřmít
a osopil se
na mě jak na čubu,
nectně Vaším Veličenstvem
vypláchnul si hubu.

Ať si tu svou čokoládu
car prej sám sežere,
že on na celou službu
s odpuštěním ...;

že carův svátek a ...
s odpuštěním rovno,
že mu po celém caru -
s odpuštěním...

Král Lávra, 1854

„....

Posud krále Lávru
chválí lidský lid,
nebyl ani tyran,
nebyl ani žid,
nenabíjel cizím svojí kasu,
rekrutýrkou nesužoval chasu,
nedal chudé dřít.

Jenom jednu slabost
ten dobrý král měl,
že jest na holiče
tuze zanevřel:
dal se holit jednou v roce,
dlouhé vlasy po krku široce
nosil jak roj včel.

Horší ještě bylo:
vždy na Letnice,
jak očistil holič
královské líce,
čekala jej odplata,
nic na stříbře, ale skrze kata
to šibenice!

Veliký je Vladimír car!
Svatá vůle jeho:
když's nám zabil pána boha,
opatř nám jiného!

Nám je pánbůh jako pánbůh,
jenom když je ňáký,
abychom udrželi
v respektu sedláky.

U těch bude všechna kázeň
brzy dým a pára,
nebudeme se mít u koho
modliti za cara

Někdo musí nad sedláky
rachotiti hromem:
bez boha neobstojíme.
jen jiného honem!..."

Králi, milost pane!
Máš to lidský cit
nevinného hochu
katem utratit?
Můj muž padnul v službě tvého
dvoru a ty mně chceš
mou jedinou oporu
hanebně vzít?

Jestliže ty, králi,
dobré srdce máš,
jistě každoročně
jednou blázníváš:
Pro nic za nic pro královské
vousy, kat člověka zardousí
to jsi otec náš?

Co nyní celý svět věděl od basy
nebylo nic platno skrývat pod
vlasy, tak král Lávra nosil
po tom bálu svoje uši bez
futrálu po všechny časy..."

Tyrolské elegie, 1861

”...

Ach to byla pro mě smutná chvílka!
nebo neznám žádnou větší slast,
nežli vidět slavnou policii
ouzlostí se třást.

Napadnul mi - jsem já čtenář bible -
o Jonáši smutný příběh ten,
jak jej z loďky k utišení moře
vyhodili ven.

...

Svěřiti svůj osud také jednou
koňům splašeným se já mám bát?
Občan rakouský?
Co se mi může horšího již stát?

...

Místo mne kus papíru
vrátili do Čech,
mne zde černý dvojhlavý orel
drží v klepetech. ...“